

550 let od vzniku Jednoty bratrské

Před 550 lety skupina posluchačů Jana Rokycany, inspirovaní učením Petra Chelčického, odešla pod vedením bratra Řehoře v památném roku 1457 do východočeského Kunvaldu, kde začali prakticky žít tak, jak tomu rozuměli z Bible.

Sbory, které začaly vznikat však vedly život v ústraní, bez společenské angažovanosti, aby se ochránili před zkaženým stylem života, jež ve městech hrozil. V letech 1490-1495 se Jednota bratrská otevřela měšťanům a drobné šlechtě a biskupem se stal Lukáš Pražský. Po

roce 1547 dochází k tvrdému pronásledování a r. 1548 byl vydán dekret, podle něž členové Jednoty žijící v českých královských městech musejí odejít ze země. Mnozí odcházejí do Polska a Litvy, kde zakládají nové sbory, těžiště Jednoty se přesouvá na Moravu. Právě v této době začíná být ovlivňována Kalvínem.

Mezitím se jedním z biskupů stal Jan Blahoslav, který měl značné zásluhy na rozvoji bratrského písemnictví. Právě v této době získává Jednota kladný vztah ke vzdělání, nastává rozvoj školství a literatury. Při bratrských sborech vznikají školy, důraz je kladen nejen na intelektuální vzdělání, ale i na výchovu. Jan Blahoslav píše Českou gramatiku, čeština se dostává na vysokou úroveň a Jednota bratrská tímto vydává své plody pro celý český národ.

Vrcholem Blahoslavovy práce byl překlad Nového zákona. Po Blahoslavově smrti skupina bratří přeložila Starý zákon a roku 1593 byl vydán překlad Starého a Nového zákona jako Bible Kralická. Stali jsme se pátým národem na světě, který vlastnil Bibli přeloženou z původních jazyků. Bible Kralická bude hrát významnou roli v pozdějších časech, kterým se bude

říkat „doba temna“ a „národní obrození“. Její rolí bude duchovní posila a zdroj jazyka českého.

Rudolfův majestát, vydaný v roce 1609 však byl porušován a stavovské povstání mělo za cíl jeho dodržování. České země se však neúspěšně blížily k období velice těžkému. To vyvrcholilo bitvou na Bílé hoře a všichni nekatolíci byli roku 1627 nuceni odejít ze země či přestoupit na katolictví. Zemi opustilo 3600 rodin a počet obyvatel klesl na jednu třetinu (také kvůli 30-ti leté válce).

Čelným představitelem těch, kteří odešli, byl biskup Jednoty Jan Ámos Komenský. Jeho osobu a zásluhy netřeba připomínat. Zajímavá je však skutečnost, že ke konci života píše Křašt umírající matky Jednoty bratrské, kde sám už pro Jednotu nemá příliš naděje.

Doba temna však Jednotu v českých zemích nezlomila. Porůznu byli roztrošeni vyznávající tajní křesťané – potomci Jednoty i jiných protestantů. Ze zahraničí k nim tajně chodili kazatelé a kolportéři. Někteří pomáhali odejít, jiní povzbuzovali a zásobili literaturou. Na Moravě přetrval i jeden celý sbor Jednoty.

Ani toleranční patent nebyl k Jednotě příznivý. Až rok 1861 znamenal v podobě tzv. Protestantského patentu naději pro Jednotu bratrskou, kdy se do Čech začaly organizovat evangelizační cesty. Roku 1870 vznikl první sbor obnovené Jednoty opět ve východočeském městě a tím byl Potštejn.

V současné době Jednota bratrská zažívá znovuzrození, kdy se oddělila od dřívějších selhání, která nastala v 90. letech a nyní vyznává přesvědčení: „Nežiji sebe, žiji Krista“.

— Martin Kadrman

Chudé máte vždycky...

Poněkud ovlivněn technickým pokrokem jsem se kdysi velmi divil vyjádření našeho Pána, že chudé máme vždycky...

(J 12, 8)

Někteří lidé přesvědčovali bl. Matku Terezu, že by bylo lepší se zaměřit na zlepšování celkových podmínek než na přímou pomoc strádajícím, což samozřejmě odmítla. Je zajímavé, že nejen počet, ale údajně i podíl potřebných chudých se od té doby nezmenšil, ale naopak zvětšil. Vůbec jsem tomu nerozuměl. Rovněž i z těchto důvodů chci tlumočit zajímavý názor, který mne v poslední době zaujal: Sv. Augustin, Sermones, 18, 4, 4: PL 38, 130-131: „Všechno zlo, které špatní lidé páchají, je zaznamenáno, aniž o tom vědí. V den, kdy Bůh nebude mlčet (Ž 50,3)... se obrátí k ničemníkům a řekne jim: „Já jsem umístil na zemi své chudé pro vás. Já, jejich hlava, jsem seděl na nebi po pravici svého Otce, ale na zemi mé údy mívaly hlad. Kdybyste obdarovali mé údy, váš dar by došel až k hlavě. Když jsem umístil své chudé na zemi, ustanovil jsem je vašimi poslíčky, aby donášeli vaše dobré skutky do mého pokladu: vy jste nic nevložit do mých rukou, proto také u mne nic nemáte.“

— Petr Jílek, KCLJ

Zpráva o činnosti LS Praha

■ 13. 01. 2008 Natáčení TV dokumentu se spisovatelem Arnoštem Lustigem, jeho bratrem a režisérkou Evou Lustigovou s prezentací našeho řádu v bytě spolubratra Vondráčka, CLJ.

■ Zpracování a darování listin pro Konfederaci politických vězňů pro památník hrdinným ženám a matkám, které se staly obětí komunismu.

■ Shánění materiálů na východě Slovenska pro knihu „Řehole velká“ sv. Bazila Vekého, který stál na počátku vzniku našeho řádu. Zajistil, přeložil a vydal spolubratr Adamík, MLJ. (O knihu je v odborných kruzích velký zájem.)

■ Spolubratr Adamík vydal i životopisnou knihu pro děti.

■ Účast LS na akci „Nezapomeňte na oběti komunismu“.

Akce se konala 23. února v Praze Na Újezdě u pomníku obětí komunismu a účastnilo se osm členů LS.

■ Zajišťování pořadatelské služby v počtu devíti členů LS při benefičním koncertu akce: 30 studní pro Afriku v pražském kostele sv. Tomáše na počátku května 2007.

■ Spolupráce LS na projektu ŠANCE. Jedná se o preventivní a humanitární program pro děti ulice. Darem LS byly grafická díla pro uspořádaný prodej.

■ LS společně se Svazem skautů ČR zajišťuje historické vycházky do centra Prahy pro venkovskou mládež z Moravy a hradil ubytování pro 50 účastníků ve Františkánském klubu.

■ Spolupráce LS na Jaboree SSSČR (mezinárodní sraz skautů) Jimramov – Owisch – Soví. Akce se účastnila i TV.

■ Spolupráce LS na humanitárním projektu BALVAN v Brněnci na Svitavsku ve dnech 20. až 21. října. Získané finanční prostředky se použily pro Diakonátní zařízení, a to pro stacionář v Letovicích pro tělesně postiženou mládež.

■ V září se LS spolupracoval se Svazem skautů na akci „100 let radosti proti smutku“. Jednalo se o výstavu v příbramském divadle, která trvala dva týdny a pak různé akce v terénu na vytvořeném táboře. Byla to naučné stezky, zdravotnické soutěže, skautská praxe, kurzy vaření, táborevé besedy apod.

Akce měla velký úspěch a byla prezentována i na internetu.

■ LS zajistil i různé dary, a to saleziánům, Jednotě bratrské v Praze atd.

Členové LS se účastnili i dalších akcí, které byly doporučeny řádem.

LS má také patronát pro Domov odpočinku ve stáří v Krabčicích pod Řípem, dále patronát nad dětským hospicem v Malejovicích a zajišťuje naučné výpravy pro seniory do okolí Prahy.

— Zkráceně dle zprávy spolubratra Vondráčka, CLJ.

Milí přátelé

pokračování ze strany 1

Celkem dlouhé naslouchání, ale neunavuje. Naopak, je jim s Učitelem tak dobře, že zaprosí „Pane, zůstaň s námi.“ A On zůstává ...

Milí přátelé, další a další úryvky bychom si mohli připomínat a rozjímat je. Důležité však je zít si poučení. Plačme tedy nad svou odloučeností, žeňme se, jako o závod a hledejme blízkost Pána a svým životem Jej radostně hlásejme. Nejdůležitější však je naslouchat a nechat se, jako praví učedníci, Jím učit a vést. Prosme tedy, za sebe navzájem, aby Pán s námi zůstal, aby nás svým přebýváním silil a měnil v takové, jaké nás touží mít. A na konci takové naší proměny jistě budeme smět volat ono lazarské „Pane, dovol, abychom Ti směli sloužit“.

— bratr Mirek

Domov sv. Karla Boromejského v Praze – Řepích

MUDr. Jiří Pauli, KLJ pravidelně a zdarma vypomáhá v tomto zařízení již po řadu let. Doporučil i naši spolupráci. Ta úspěšně pokračuje přes *Společnost sv. Vincence z Pauli*, kde jsou boromejky samostatnou skupinou, tzv. konferencí. Vězeňkyně jim tam pletou pro misie s malomocnými, a je to již více než deset let. Dříve to byly části dek (spíše rohoží) z použité vlny, které se pak dodatečně sešivaly dohromady. Posílali jsme je tehdy i v našich balících. Nyní to jsou zejména šátkové obvazy. Používají se jako ochrana zhojených ran malomocných nebo přes sterilní obvazy. Pletou se z příze „sněhurka“ a naše *Společensví pomocníků* jim pravidelně větší částkou přispívá na materiál i na poštovné do Afriky. Do Indie využívají kontejnerovou přepravu, kterou zajišťuje brněnská Nadace sv. Fran-

tiška. V loňském roce to bylo více než 20 000 obvazů, které v počtu asi 650 kusů se vejdou do jednoho velkého poštovního pytle.

Z nevědního loga boromejek v Řepích je patrná spolupráce čtyř skupin, a to asi 50 odsouzených žen, asi stovky pacientů, osmdesáti zaměstnanců a boromejek. V roce 1837 byl místem zahájení pražských boromejek Klárov, ale již od roku 1844 působí v Řepích. Jejich nejznámějším zaměstnancem byl Václav Babinský, kterého v jeho pětadesáti letech v roce 1861 propustili z dvacetiletého žaláře. Tehdy již nábožného pána, bývalého lupiče, se ujali boromejky. Pracoval u nich jako zahradník a zemřel tam ve svých třiaosmdesáti letech. Jeho fotografie je na jejich kalendáři pro rok 2008. *Společensví pomocníků* darovalo boromejkám na

rekonstrukci a dovybavení kuchyňky pro pacienty začátkem prosince 30 000Kč. Předpokládáme, že vzájemná spolupráce, zatím pouze přes paní Brejchovou a vincentinky, bude dále

úspěšně pokračovat. Zajímavé je, že mužská část (vincentinek) má také název od sv. Lazara (lazaristi). My jsme pak lazariáni.

— Petr Jílek, KCLJ